

4. adventní týden: PLNOST

Autor Lukášova evangelia svědčí o Mariině víře: jí budou děkovat lidé všech generací za to, že uvěřila, že se jí splní to, co jí bylo řečeno od Pána. Bůh má sklon vybírat si pro splnění svého plánu ty, kteří jsou „malí“ a v očích druhých bezvýznamní. Ty pak naplní svou láskou a koná skrze ně velké věci. Nahlédněme do svých skleniček, ať už skutečných nebo pomyslných: jaké projevy Boží lásky jsme za uplynulé tři týdny ve svém životě objevili?

1 Kor 12,3 **Proto vám zdůrazňuji, že žádný, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: „Ježíš buď proklet,“ a že nikdo nemůže říci: „Ježíš je Pán,“ leč v Duchu Svatém.**

Abychom někoho dobře poznali, je dobré se s ním pravidelně setkávat. To, že člověk může poznávat Ježíše Krista stále hlouběji, je dar, působení Ducha Svatého. Je to milost nám daná.

Vytrvalé poznávání Božího působení v našem životě nás naplňuje láskou a pomáhá nám vyznat víru v Ježíše Krista a následovat ho v každodenním životě. Ten se tak stává stále plnější, radostnější a krásnější. Boje a napětí mezi lidmi vnímáme z perspektivy víry a nenecháme se jimi odradit od šíření poselství, že dobro je silnější než zlo.

*Připravilo Katechetické a pedagogické centrum Biskupství královéhradeckého
Listopad 2012*

OTEVŘETE BRÁNY SVÉHO SRDCE

*Adventní program pro rodiny s dětmi a další zájemce,
kteří se chtějí připravit na setkání s Pánem Ježíšem*

Sestry a bratři v Kristu!

Tato pomůcka má podpořit vaši osobní či rodinnou modlitbu. Každému adventnímu týdnu jsme přiřadili téma, které vychází z nedělních liturgických textů. Několik myšlenek k tématu je uvedeno v úvodním textu týdne. Abychom mu správně porozuměli a uvedli do svého života, potřebujeme pomoc Ducha Svatého. Proto jsou k jednotlivým týdnům adventu nabídnuty krátké úryvky nebo verše z Písma svatého, jejichž účelem je poznat Ducha Svatého a učit se s ním spolupracovat. Vyberte si texty, které vás oslovují. Přečtěte si je, přemýšlejte o nich a hovořte o nich s ostatními členy rodiny a společně s Bohem.

Doporučení:

Připravte si sklenici s víčkem či jiným uzávěrem. Každý si ji vybere podle své představy. Může být velká, malá, úzká, buclatá, čirá, průhledná, barevná... Sklenici budete během třech adventních týdnů naplňovat. Její obsah má zviditelnit, co vše vám dá Duch Svatý poznat.

Při uvažování nad biblickými texty budete poznávat, jak Duch Svatý působí v našem životě v konkrétních situacích a jaké dary skrze něho od Boha dostáváme. Proto, jestliže si uvědomíme určitý dar (za týden jich může být více), můžeme ho podle své představy zhmotnit za pomoci nějakého materiálu, který podle nás bude nejlépe odpovídat prožívání přítomnosti Ducha Svatého. Mohou to být suroviny k vaření (sůl, cukr, mouka, kakao, čocka, cizrna, semínka, různá koření...) nebo jiné materiály (písek, piliny, drobný štěrk nebo kamínky...). Každá vrstva bude také různě silná s ohledem na velikost či hloubku naší zkušenosti s Duchem Svatým.

To neznamená, že sklenice se musí během tří týdnů úplně zaplnit. I prázdné místo ve sklenici je výzvou k dalšímu hledání.

Pokud se do programu zapojí více rodin či jedinců z farnosti, můžete čtvrtou neděli adventní donést sklenici do kostela a vystavit ji na smlouvené místo. Tak se dá „zviditelnit“ různost a štědrost Božích darů v našem společenství. Každá sklenice bude jiná, protože ani my nejsme stejní. Každý z nás dostává od Boha různé dary Ducha Svatého podle plánu, který s námi náš Pán má.

1. adventní týden: DAR ŽIVOTA

Vše, co máme, máme od Boha. Největší hodnotou je dar života. Jak si svůj život představujeme? Bůh nám nabízí poznání pravdy o svém plánu s námi. Nabízí nám také život ve společenství, ve které je možné zakoušet lásku a vzájemnou důvěru, jež přinášejí člověku pokoj do srdce. Hlavním činitelem je přítom Duch Svatý – třetí božská osoba, kterého lidem slíbil Ježíš. Ducha Svatý je Přímluvce, který nás uvádí do veškeré pravdy o našem životě (srov. Jan 14,16-17).

Jan 4,24 **Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě.**

Ježíš se setkal se samařskou ženou u studny. Mluvili spolu o Bohu a také o tom, jak ho Židé a Samařané uctívají. Ti se mezi sebou přeli (hákali), kde je správné Boha uctívat. Ježíš říká, že není důležité, kde se s Bohem setkáváme, ale jak to činíme. Proto jsme dostali dar Ducha Svatého, abychom se učili Boha poznávat, rozmlouvat s Ním v modlitbě a rozumět jeho plánu.

Jan 3,8 **Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.**

Vítr nevidíme, ale dokáže třást stromy, zabouchávat dveře, nebo ... co ještě „umí“? A co znamená narodit se z Ducha? To znamená přijmout jeho přítomnost v našem srdci, i když ho nevidíme. Při křtu nám byl darován, aby nás provázel životem jako Pána Ježíše. Co v nás Duch Svatý působí? Učí nás mít rád Boha a lidi kolem nás. Zkusme se na chvíli ztišit a přemýšlet, za co mu můžeme být vděční.

Ef 6,10 **A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci.**

Být silný je dobrá věc... ale nemusí být silné jen naše ruce a nohy, ale silnou se může stát i naše vůle. Ta nám pomáhá zvládnout to, pro co se rozhodneme. Bůh dobře ví, že se nemůžeme spoléhat na vlastní sílu, proto nám skrze Ducha Svatého dává DAR SÍLY, který nám pomáhá čelit různým nástrahám, překážkám, zlu a hříchu, protože naše síly nám na to často nestačí.

1 Sam 3,9 **Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.**

Někdy se nám stává, že si nevíme rady. O radu můžeme požádat maminku, tatínka, babičku... kamarádku, ale také i Ducha Svatého. On nám pak radí, jak nebo co je lepší udělat, říci... Jak to poznáme? Mluví k nám skrze události, Boží slovo, druhé lidi, jež potkáváme nebo skrze církev. Někdy se nás na radu může zeptat i někdo jiný. V ten moment nás Duch Svatý moudře vede, abychom druhému správně poradili.

Lk 24,25 **A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci!**

Ježíš se připojil k učedníkům, kteří měli namířeno do Emauz, ale během cesty a rozhovoru s ním ho nepoznávali. Při jídle se jim však nechal poznat. I my dostáváme **DAR ROZUMU**, abychom dokázali porozumět Božímu slovu. A dokázali naslouchat a své strachy a obavy mu svěžit.

Ž 34,9 **Moje duše se bude radovat v Pánu, jásat, že on mě zachránil.**

Můžeme prosit o **DAR MOUDROSTI**, abychom porozuměli tomu, co pro nás znamená, že nás Ježíš zachránil. Pak začne naše srdce přetékat radostí a vděčností a budeme Boha chválit.

Lk 1,35   **Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch Svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.“**

Anděl Gabriel oznámil Panně Marii, že byla vybrána Bohem, aby porodila dlouho očekávaného Mesiáše. Anděl ji oslovil „milostiplná“, protože byla zcela naplněna Duchem Svatým.

Bůh má pro každého nějaký úkol. Maria porodila Syna Božího, aby se stal člověkem a lidé se s ním mohli setkat.

Mt 3,16–17   **Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho.**
A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Duch Svatý ukázal každému, že Ježíš byl dlouho očekávaný Mesiáš. Od křtu byl Duch Svatý stále s ním. I my při křtu dostáváme Ducha Svatého, který nás stále provází. Díky němu poznáváme, že patříme k velké rodině Božích dětí a společně můžeme oslovovat Boha „Otče náš“.

Lk 4,18   **Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu.**

Když se Pán Ježíš loučil s apoštoly při poslední večeři, dal jim nové přikázání: Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás. Přečetli jsme si, co o jeho lásce k lidem napsal prorok Izaiáš (viz verš z evangelia podle Lukáše). Co ještě o Ježíšově činnosti víte? Duch Svatý nás učí mít rád druhé lidi. Co už jsme se naučili?

3. adventní týden: CO MÁME DĚLAT?

Co máme dělat, abychom zůstali ve spojení s Bohem a nezapomínali na působení Ducha Svatého v našem srdci? Texty 3. neděle adventní nás vybízejí k radosti z Boží blízkosti, abychom neměli strach sami o sebe, ale naopak získali svobodu pro konání dobrého. Učíme se vidět, že Duch Svatý nás zbavuje strachu, abychom byli schopni vidět potřeby druhých lidí a pomoci jim.

Gal 5,16   **Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost.**

Kdy jednáme podle naší přirozenosti? Obvykle, když nepřemýšlíme a uděláme to, co nás jako první napadne. Někdy je to proto, že se nám to tak líbí, nebo že to dá méně práce. Duch Svatý nás však učí ptát se, jak to chce Bůh? Jak to bude prospěšné pro mne a pro ostatní? Všimněte si, jaké dary nám k tomu dává, a učme se s nimi zacházet. Můžete si je představit jako lodní plachty, které umožňují lodi plout tam, kam má namířeno. Takové plachty je třeba mít vykasané a správně roztažené.

Sk 2,4   **Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.**

Když Pán Ježíš odešel zpět ze světa ke svému Otci, slíbil svým nejbližším přátelům – apoštolům, že jim pošle Ducha Svatého, aby porozuměli všemu, co je Ježíš učil, a předávali to dále.

Jednou, když byli apoštolové shromážděni v jedné místnosti, prožili seslání Ducha Svatého. Byli ho tak plní, že vyšli mezi ostatní lidi a začali jim vyprávět o Ježíši Kristu. Rozuměli jim všichni, i když byli z různých národů.

Lv 19,2 **Mluv k celé pospolitosti Izraelců a řekni jim: Buďte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.**

Hospodin tak promlouvá k Mojžíšovi. I když se jeho výzva ke svatosti týkala izraelského národa, je určena každému člověku, který Bohu věří.

Být svatý znamená naslouchat Duchu Svatému a konat to, k čemu nás pobízí. Svatí lidé se rádi modlí – rozmlouvají s Bohem. Při modlitbě Bůh proměňuje naše srdce a činí je vnímavější k projevům jeho lásky a potřebám druhých lidí.

Řím 8,15–16 **Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!**

Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.

Panna Maria byla naplněna Duchem Svatým a přijala od Boha úkol stát se Ježíšovou maminkou. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým a radovala se spolu s Marií z dítěte, které se jí mělo narodit. Také Ježíšův předek, král David, byl nejprve obyčejným pasáčkem ovcí v malém městečku Betlémě, ale Bůh z něj učinil nejslavnějšího izraelského krále a Betlém si vybral za místo narození svého syna. Nikdo z nás se nemusí ničeho bát. Náš nebeský Otec má s každým velké plány.

Ez 36,26 **A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.**

Izraelité byli často Bohu nevěrní a tím si způsobili mnohé nesnáze. Před mnoha lety byla jejich země zničena a oni byli zavlčeni do zajetí. Tam se rozvzpomněli na Boha a prosili o záchranu. Bůh je nejen zachránil, ale také jim slíbil svého ducha – tedy Ducha Svatého. To proto, aby byli vnímaví k jeho cestám a jeho plánu záchranu všech lidí z otroctví zla.

Ž 104,30 **Sesíláš-li svého Ducha, jsou stvořeni ZNOVU, a tak obnovuješ tvář země.**

Když se rozhlédneme kolem sebe, naplní nás údiv nad krásami přírody, jíž jsme součástí. Ta se každého čtvrt roku v naší zemi proměňuje: můžeme sledovat, jak z holých větví stromů raší pupeny, z nich vyrůstají květy měnící se ve zralé plody, které můžeme i sbírat, a po opadání listů jsou stromy opět holé.

Původcem toho všeho je Bůh Stvořitel, který dal život všemu na zemi, tedy i nám. Člověka však Bůh stvořil ke svému obrazu – tzn., že ho máme napodobovat. Pán Ježíš nám ukázal jak. Duch Svatý nám v tom pomáhá.

2. adventní týden: NOVÝ ČLOVĚK

V evangeliu této druhé neděle se dočteme: „... dejte se pokřtít...“ Ti, kdo se nechali pokřtít, dostali nejen dar Ducha Svatého, ale také získali novou identitu Božího dítěte, v němž má Bůh zalíbení. Dostali jsme také účast na Ježíšově poslání kněze (ten, který dává Bohu k dispozici celý svůj život pro jeho plán), proroka (ten, který rozumí Božímu plánu) a krále (ten, který slouží pro dobro všech).

Iz 42,1 **Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého Ducha, aby vyhlásil soud pronárodům.**

Ve Starém zákoně čteme o prorocích. To jsou lidé, kteří Bohu uvěřili a připomínali ostatním lidem jeho Boží sliby a věrnost. Bylo to hlavně tehdy, když lidé zapomněli na pomoc Boží a hledali ji u cizích bůžků.

Být prorokem nebylo lehké. Někteří se i zdráhali splnit úkol, který jim Bůh dal, jako například Jonáš... Věděli však, že Bůh si je vyvolil a dal jim svého Ducha, aby jim pomáhal.